

WESSELÉNYI EMLÉKÜLÉS

A Magyar Történelmi Társulat, a Hazafias Népfront Országos Tanácsa és a Tudományos Ismeretterjesztő Társulat 1971. december 17-én, *Wesselényi Miklós* születésének 175. évfordulója alkalmából emlékülést rendezett a Hazafias Népfront Klubjában.

Az ünnepi előadást – *dr. Borus József* kandidátusnak, a Magyar Történelmi Társulat titkárának elnöki megnyitója után – *dr. Trócsanyi Zsolt* kandidátus, *Wesselényi* monográfusa tartotta. (Fentebb közölt cikkünk ennek rövidített változata.) A felkért hozzászólók *Wesselényi* működésének egy-egy fontos mozzanatával foglalkoztak.

Dr. Kemény G. Gábor kandidátus, az Országos Széchenyi Könyvtár tudományos főmunkatársa *Wesselényinek* a hazai nemzetiségekkel kapcsolatos álláspontját vizsgálta, kiemelve annak úttörő, időtálló elemeit.

Dr. Szabad György egyetemi tanár, a történettudomány doktora *Wesselényi* 1834. december 9-i szatmári beszédét elemezte. Kimutatta, hogy a kormányzat haladásellenes politikájának ostromozása ez esetben is egybefonódott a nemességet reformra sarkalló önkritikus megnyilatkozásokkal: *Wesselényi*, szatmári beszédében a reformokat gátló kormányzatot és a nemességen belül átmeneti időre túlsúlyra jutott visszahúzó erőket egyidejűleg és éppen retrográd magatartásuk kölcsönhatásait felismerve bírálta. Azt a reformpolitikát védte, amelynek továbbélése és továbbfejlődése a feudalizmus gerincét törő 1848 legfontosabb eszmei előfeltétele volt.

Dr. Vörös Károly kandidátus, az MTA Történettudományi Intézetének főmunkatársa a reformkor egész folyamatába illesztve vizsgálta *Wesselényinek* a kormányzattal szemben, a reformok érdekében végzett – számára oly tragikus következményekkel járó – okos taktikájú, szívós szervező tevékenységét.

K. M.